

РЕШЕНИЕ

№ 10650

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **8128** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Г. Г. Ф., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощник, адв. Т., със съдебен адрес: [населено място] [улица] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП №ГРАМ-1407291 от 10.07.2025 г., издадена от полицаи към СДВР, РУ 04, СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да отмени заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Със становище от 18.02.2026 г. поддържа изцяло подадената жалба и излага аргументи за отмяна на оспорената ПАМ. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът- полицаи към СДВР, РУ 04, Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР)– М. К. Д. не се представява, не взема становище по делото.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателя Ф. е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1377137 от 10.07.2025 г., основаващ се на това, че на 10.07.2025 г. около 15. 34 часа в [населено място], [улица], с посока на движение от бул.Ч. връх по ул. Ф. К. към ул. В. ван Гог управлява мотоциклет Италджет Драгстер300 с рег. СА 2302 М без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно

средство- нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

С оспорената в настоящото съдебно производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 1407291 от 10.07.2025 г., издадена от полицаи към СДВР, РУ 04, СДВР, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на МПС" за срок от шест месеца до 1 година. Обжалваният административен акт е постановен на основание чл. 171, т. 2а, б. А от ЗДвП, като от фактическа страна е обоснован с обстоятелството, че водачът не притежава свидетелство за управление за категорията на управляваното от него МПС.

Като доказателства по делото са приети документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1407291 от 10.07.2025 г., в т. ч АУАН серия GA № 1377137 от 10.07.2025 г., справка-картон на водача Г. Г. Ф. и заявление за първоначална регистрация на МПС- мотоциклет с рег. СА 2302 М. Прието е и представеното от жалбоподателя удостоверение рег. № 433200-16347 от 10.02.2026 г., издадено от началник ОПП- СДВР, видно от което към датата на издаване на оспорената заповед- 10.07.2025 г. Г. Г. Ф. е притежавал свидетелство за управление на МПС № [ЕИК], валидно от 31.07.2020 г. до 31.07.2030 г. за категории „М“, „В1“ и „В“. Удостоверено е, че Ф. има придобити категории „В1“, „В“, „А2“ със съответни протоколи от дати 28.06.2019 г., 24.07.2020 г. и 10.07.2025 г.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и като извърши цялостна проверка по законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес – адресат на приложената с обжалваната заповед принудителна административна мярка, в законоустановения преклузивен срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на Директора на СДВР, издадена на основание чл. 43, ал. 4 във вр. с чл. 172, ал. 2 от ЗДвП, която установява, че издателят на ПАМ е оправомощено длъжностно лице, което има право да издава заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП/. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия. Оспорената заповед е постановена в писмена форма. При издаването ѝ са допуснати съществени процесуални нарушения, които нарушават правото на защита и правят неясна волята на органа. Не са посочени ясно и недвусмислено релевантните факти и обстоятелства, които са предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. От една страна е налице препращане към акта, съставен за управление на МПС без свидетелство, валидно за категорията на управляваното МПС. От друга, в обжалваната ЗППАМ се сочат всички основания на закона за прилагане на мярката по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП - без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред. Не става ясна волята

на органа – за какво нарушение, при какви факти, се прилага мярката. Налице е отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК, вр. чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК засягаща формата на акта и по точно изискването за излагане на фактически и правни основания за издаване на акта.

Само на това основание, заповедта следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Допуснато е и друго съществено процесуално нарушение при изясняване и описание на фактите, засягащо възможността за преценка на материалните предпоставки за налагане на мярката, а именно:

С нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е предвидено налагането на принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателнопроцесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Принудителната административна мярка се налага със заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. За издаването на ЗПАМ е достатъчно да е установено извършено нарушение от изброените в чл. 171, т. 2а, б. А от ЗДвП. В случая, в издадения акт за административно нарушение (АУАН), към който заповедта препраща, е описано нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП в хипотезата на управление на МПС със СУМПС, което не е валидно за категорията на управляваното – мотоциклет. В самата заповед, не е посочена категорията на МПС. Чл. 150а от ЗДвП е със следното съдържание:

"Чл. 150а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.) За да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 19.01.2013 г.) За определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви:

1. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория АМ - мотопеди - двуколесни или триколесни превозни средства с конструктивна максимална скорост не по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, букви "а" и "б" от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L1e и категория L2e), с изключение на тези с конструктивна максимална скорост, по-малка или равна на 25 km/h, и леки четириколесни превозни средства, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "е" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L6e); 2. категория А1:

а) мотоциклети с работен обем на двигателя не повече от 125 cm³, с максимална мощност не повече от 11 kW и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0, 1 kW/kg;

б) триколесни моторни превозни средства с мощност, която не превишава 15 kW;

категория А2 - мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0, 2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя;

категория А - мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15 kW:

а) (изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) мотоциклети - двуколесни превозни средства без кош (категория L3e) или с кош (категория L4e), с двигател с работен обем над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени съответно в чл. 4, параграф 2, букви "в" и "г" от Регламент (ЕС) № 168/2013;

б) (изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) триколесни моторни средства - превозни средства с три симетрично разположени колела (категория L5e), с двигател с работен обем на цилиндъра над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "д" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013;

(изм. - ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория В1 - четириколесни превозни средства (без тези от категория L6e) с маса без товар не повече от 400 kg (категория L7e) (550 kg за превозните средства, предназначени за превоз на товари), в която маса не се включва масата на акумулаторните батерии на електрическите превозни средства и които имат максимална нетна мощност на двигателя не повече от 15 kW, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "ж" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013; тези превозни средства трябва да отговарят на техническите изисквания, които се прилагат към триколесни моторни средства от категория L5e, освен ако в нормативен акт са предвидени отделни технически изисквания за тях;

В Регламент(ЕС) 168/2013 г., чл. 4 се обяснява, че категория L3e означава мотоциклет без кош и се разделя на подкатегории. От съдържанието на регламента се изяснява, че в тази категория се квалифицират всички двуколесни мотоциклети, с две колела и задвижван с двигател, както е посочено в член 4, параграф 3, и максимална маса = технически допустима маса, посочена от производителя и ако не може да бъде класифицирано като категория L1e. Става ясно, че категория L3e, посочена в АУАН, означава мотоциклет без кош. От своя страна тази категория има три подкатегории, подробно описани в Приложение 1 на регламента.

В подкатегория L3e-A1 се квалифицират мотоциклети с ниска мощност, с обем на двигателя ≤ 125 cm³, с максимална постоянна номинална или ефективна мощност $(1) \leq 11 \text{ W}$ и съотношение мощност (1)/маса $\leq 0,1 \text{ kW/kg}$.

В подкатегория L3e-A2 се квалифицират мотоциклети със средна мощност, с максимална постоянна номинална или ефективна мощност $(1) \leq 35 \text{ W}$, със съотношение мощност (1)/маса $\leq 0,2 \text{ kW/kg}$ и които не са конструирани на базата на превозно средство, оборудвано с двигател с мощност, по-голяма от удвоената мощност на собствения му двигател и което L3e превозно средство, не може да бъде класифицирано в съответствие с опълнителни критерии за подкласификация 7, 8 и 9 за L3e-A1 превозно средство.

Третата - L3e-A3 категория са мотоциклети с висока мощност. Тук се включват всяко друго L3e превозно средство, което не може да бъде класифицирано в съответствие с критериите за класификация за подкатегории L3e-A1 или L3e-A2 превозно средство.

Третата - L3e-A3 категория са мотоциклети с висока мощност. Тук се включват всяко друго L3e превозно средство, което не може да бъде класифицирано в съответствие с критериите за класификация за подкатегории L3e-A1 или L3e-A2 превозно средство.

Съпоставката на чл. 150а, ал. 2 от ЗДвП с категоризацията в регламента води до извод, че мотоциклетите, описани в чл. 150а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, които могат да се управляват с А2 категория, която жалбоподателят притежава, съответстват изцяло на описаните в подкатегория L3e-A1 на регламента. От удостоверението за първа регистрация на МПС се изяснява, че процесният мотоциклет съответства по два показателя на описанието, дадено в чл. 150а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на мотоциклет, който може да се управлява с А2 категория - мощност, която не

превишава 35 kW(34kW), отношение мощност/тегло, което не превишава 0, 2 kW/kg – 34kW/285kg. Не са представени никакви данни за това, дали удвоената реална мощност е по-голяма или не от нетната мощност на двигателя. Няма и никакви данни от които да се заключи, че моторът следва да се управлява с А категория, съгласно описанието на този вид МПС в чл. 150а, ал. 2, т. 4, б. а от ЗДвП. От съдържанието на регламента става ясно, че посочената в АУАН към който обжалваната заповед препраща категория L3e не носи никаква информация за вида на превозното средство и категорията, с която следва да се управлява, освен че се касае за мотоциклет без кош. От това описание не може да се разбере, защо според органа този мотор трябва да се управлява с А категория, а не с А2, която водачът притежава. В този смисъл, актът е необоснован и от описаните факти не може да се направи извод, че правилно е приложен материалния закон. Ето защо, съдът прие, че жалбата е основателна и обжалваната ЗППАМ следва да се отмени.

При този изход на спора, основателно е искането на жалбоподателя за разноски, което включва разноски -5,11 евро с левова равностойност 10 лв. и адвокатско възнаграждение – 511,29 евро с левова равностойност 1000 лв.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Г. Ф., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощник, адв. Т., със съдебен адрес: [населено място] [улица], Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП №ГРАМ-1407291 от 10.07.2025 г., издадена от полицаи към СДВР, РУ 04, СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Г. Г. Ф., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място] [улица], разноски в размер на 516,40 евро (петстотин и шестнадесет евро и четиридесет евроцента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5, изр.2 от ЗДвП.

Съдия: